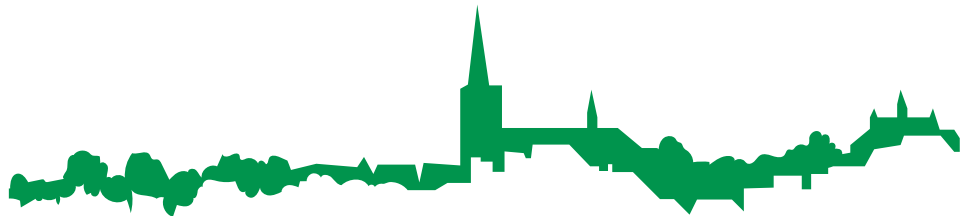

BIJLAGE 1 INRICHTINGSPLAN LANDSCHAP

Inrichtingsplan Nieuwe Rijksweg 152 Lexmond

Inhoud

Inleiding.....	2
Ligging van het gebied.....	3
Doel	4
Beleidskader	4
Bestemming.....	5
Abiotiek	6
Hoogteligging.....	6
Bodem	6
Water	7
Historie en huidig grondgebruik.....	9
Flora en fauna.....	14
Ontwerp.....	15
N14.03 Haagbeuken- en essenbos	18
N17.05 Wilgengriend.....	18
N12.02 Kruiden- en faunarijk grasland.....	18
L01.01 Poel en klein historisch water	19
Waterhuishouding.....	20
Paden.....	20
Beheer	22
Maatregelen	23

Inleiding

De eigenaar van Nieuwe Rijksweg 152 in Lexmond wil de agrarische grond graag omzetten in bos. Hij heeft daarom aan de provincie Utrecht gevraagd zijn land te begrenzen voor natuurontwikkeling zodat hij voor de omvorming subsidie kan aanvragen. De provincie heeft, in navolging van het Rijksbeleid, in haar “strategische bosvisie” van 2022 de opgave vastgesteld om meer bos aan te leggen. Daarom heeft de provincie ingestemd met het verzoek en zijn de gronden in het Natuurbeheerplan 2023/2024 begrensd.

In dit plan wordt het ontwerp gepresenteerd. Separaat wordt een sortimentslijst en een kostenraming gemaakt. Tezamen vormen deze het plan dat wordt ingediend bij de provincie voor subsidie en bij de gemeente voor een bestemmingsplanwijziging en omgevingsvergunning.

Ligging van het gebied

Het gebied ligt tussen Lexmond en Vianen in de gemeente Vijfherenlanden. Aan de NO zijde loopt de Zijpkade en voor een gedeelte de Oude Zederik. Aan de NW zijde liggen de Nieuwe en Oude Rijksweg. Aan de ZO zijde wordt het gebied begrensd door de Kortenhoevenwetering met daarachter een wilgengriend en een bos van dezelfde eigenaar en daarachter het Mewerdekanaal. Ten ZW ligt agrarisch gebied met laagstamboomgaarden, akkers en graslanden.

Rood: plangebied

Doel

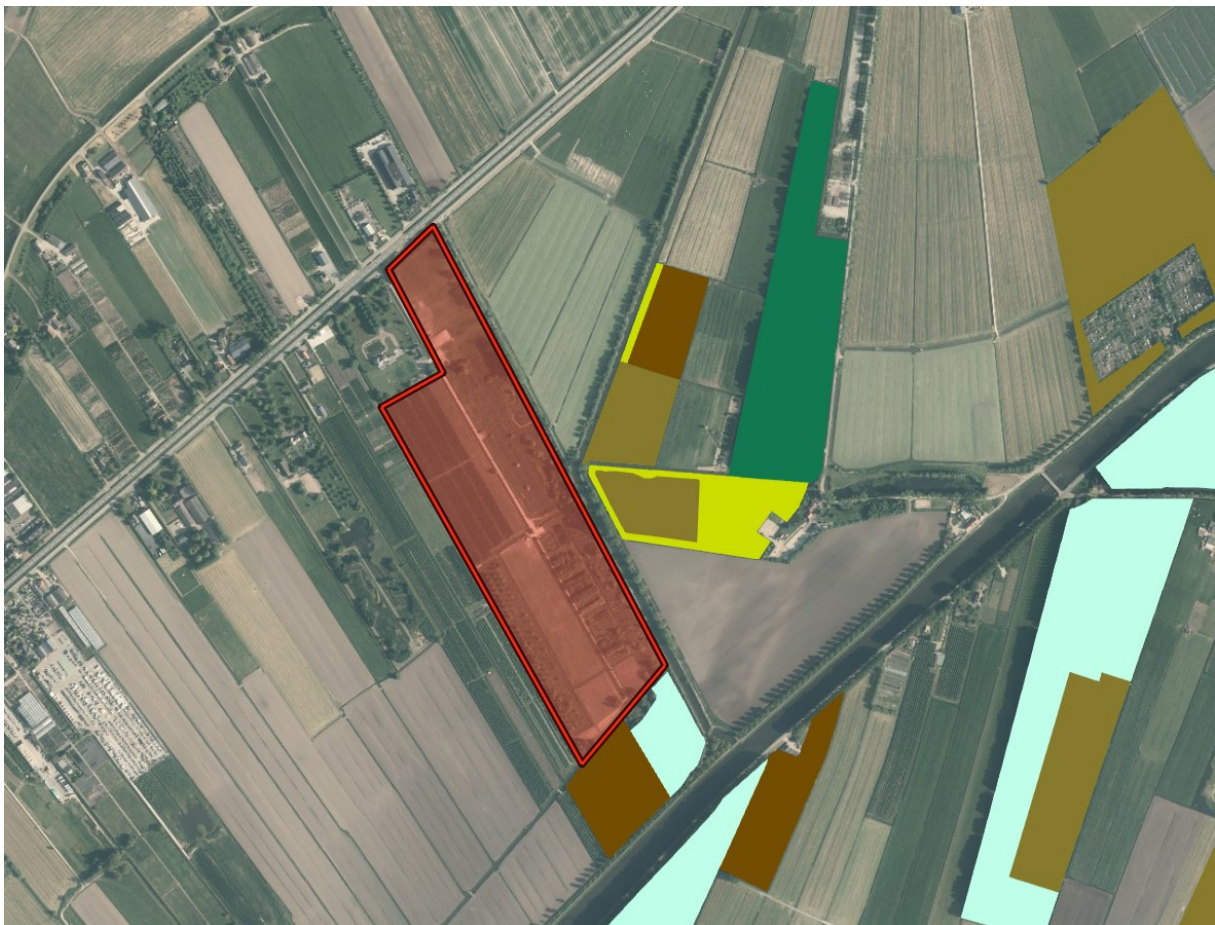
Het doel is het terrein grotendeels te bebossen om daarmee bij te dragen aan het natuurbehoud en de vastlegging van CO₂. In het ontwerp zorgt tevens voor verhoging van de landschappelijke en cultuurhistorische waarden. Na realisatie zal het terrein onderdeel uitmaken van het Natuurnetwerk Nederland.

Beleidskader

In het Natuurbeheerplan zijn voor dit gebied de volgende natuurdoelen opgenomen:

- Prioriteit 1:** N10.01 nat schraalland
- Prioriteit 2:** N05.01 moeras; N10.02 vochtig hooiland; N12.03 glanshaverhooiland
- Prioriteit 3:** N12.05 kruiden- en faunarijke akker*); N14.01 rivier- en beekbegeleidend bos; N14.03 haagbeuken- en essenbos
- Prioriteit 4:** N12.02 kruiden- en faunarijke grasland; N16.03 droog bos met productie; N16.04 vochtig bos met productie

In de directe omgeving bevinden zich op dit moment de natuurtypen: N12.02 kruiden- en faunarijke grasland, N14.01 rivier- en beekbegeleidend bos, N15.02 dennen-, eiken- en beukenbos, N16.04 vochtig bos met productie, N17.05 wilgengriend. Deze terreinen zijn alle onderdeel van het Natuurnetwerk Nederland.

Beheertypenkaart Natuurbeheerplan provincie Utrecht. Rood: plangebied

Bestemming

De huidige bestemming is agrarisch. In het Reparatieplan Buitengebied Zederik, onherroepelijk vastgesteld 2018-11-19, heeft het terrein een dubbelbestemming waarde -archeologie – 4 gekregen.

Dit betekent dat een omgevingsvergunning nodig is voor:

- a. het ophogen van de bodem;
- b. het aanleggen, verbreden of verharderen van wegen, paden, banen of parkeergelegenheid en het aanbrengen van andere oppervlakteverhardingen, zulks indien de oppervlakte van de aan te brengen verhardingen 250 m² of meer bedragen;
- c. het aanleggen, verbreden en dempen van sloten, vijvers en andere wateren;
- d. het verlagen of het verhogen van het waterpeil;
- e. het aanleggen van ondergrondse kabels en leidingen en het aanbrengen van daarmee verband houdende constructies, installaties of apparatuur.
- f. het bebossen van gronden die op het tijdstip van het van kracht worden van dit plan niet als bosgrond kunnen worden aangemerkt;
- g. het rooien van bos of boomgaard, waarbij de stobben worden verwijderd;
- h. het aanleggen van bos of boomgaard;
- i. het scheuren van grasland over een grotere oppervlakte dan 250 m²;
- j. het uitvoeren van groundbewerkingen op een grotere diepte of hoogte dan 150 cm, waartoe worden gerekend afgraven, woelen, mengen, diepploegen, egaliseren, ontginnen en aanleggen van drainage.

Een (oriënterend) archeologisch vooronderzoek is nodig om een omgevingsvergunning te krijgen.

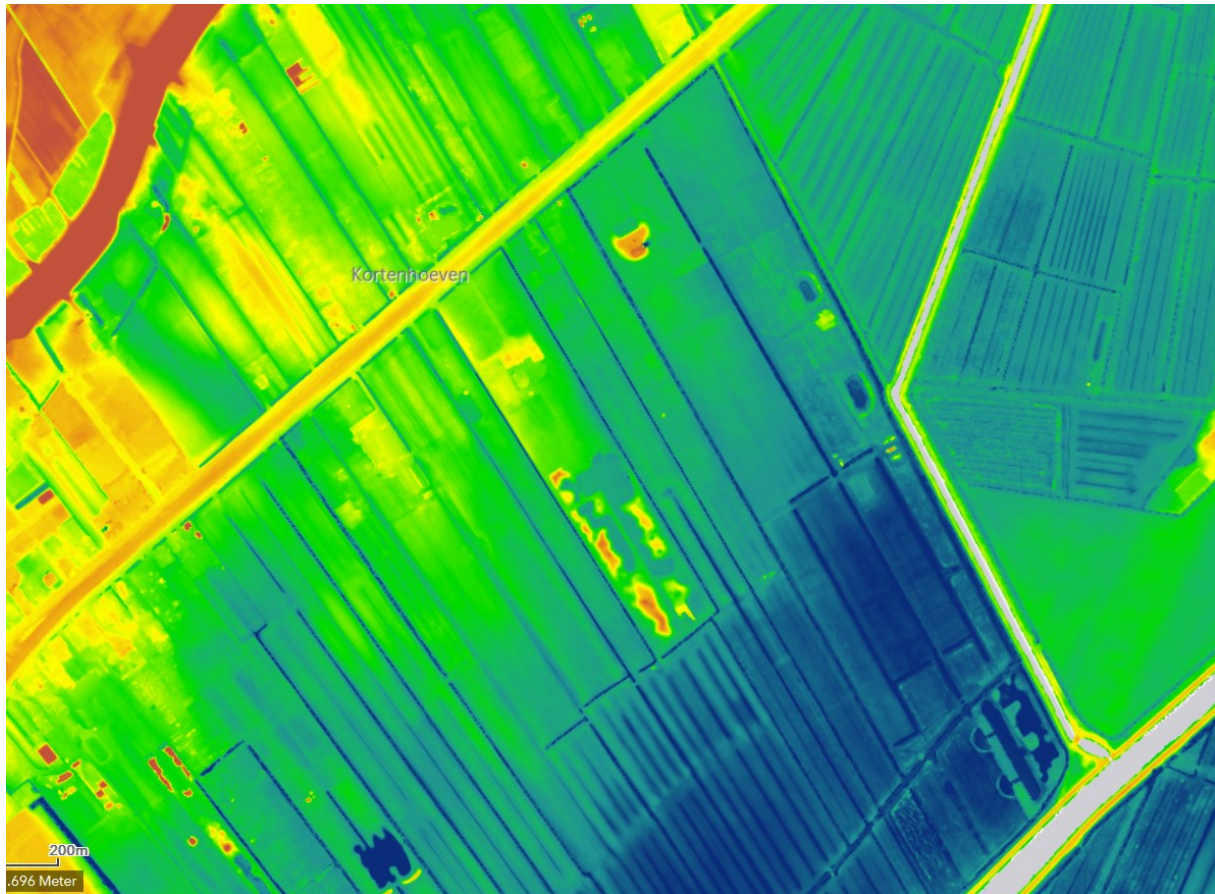

Bestemmingsplankaart

Abiotiek

Hoogteligging

Het terrein loopt geleidelijk af van het NW naar het ZO vanwege de ligging op de overgang van de oeverwal van de Lek naar de komgronden. Het huidige huis is op een verhoging gebouwd. Nabij de Zijpkade liggen twee poelen en in het bos achter het plangebied is een waterplasje gegraven.

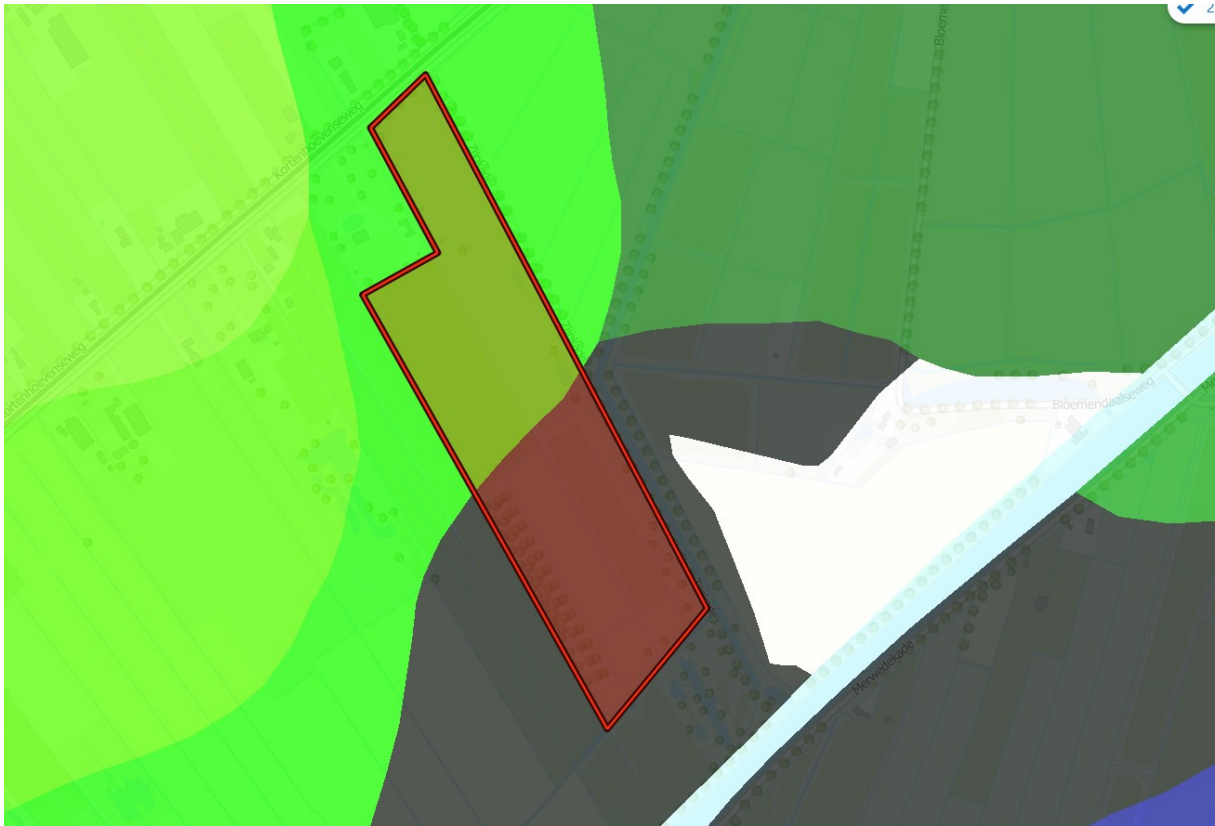
AHN hoogtekarte

Bodem

De ligging op een overgang komt ook tot uiting in de bodem.

Het ZO ligt op een kalkloze drech(vaag)grond. Het heeft een kleidek van 40 tot 80 cm op veen. Het kleidek is matig zwaar tot zeer zwaar.

Het NW ligt op een kalkhoudende poldervaaggrond met zavel en lichte klei, zonder veen in de ondergrond.

Bodemkaart

Water

Er zijn geen peilbuizen in de omgeving waaruit de grondwaterstanden zijn af te leiden. Gezien de hoogteligging is duidelijk dat de grondwaterstanden in het ZO hoger zijn dan in het NW.

In het ZO is het aantal sloten dan ook groter. Door het gehele terrein loopt een middensloot, maar in het ZO deel komen er twee sloten bij. Alles watert af op één centrale plek: waar de middensloot uitkomt in de Kortenhoevensewetering. Alle sloten in het terrein zijn tertiaire sloten. De sloten aan de NO en ZO grens van het terrein zijn primaire watergangen met gedeeld onderhoud.

Het terrein valt in Peilgebied VHL613 met een zomerpeil van -0,40 mNAP en een winterpeil van -0,57 mNAP, beide met een marge van 0,05 m. Het lage deel van het terrein ligt op een hoogte van 0 tot -20 mNAP, de drooglegging is daar dus in de zomer circa 20 tot 40 cm, in de winter circa 40 tot 60 cm. Het hoge deel ligt op 0,3 tot 0,8 mNAP.

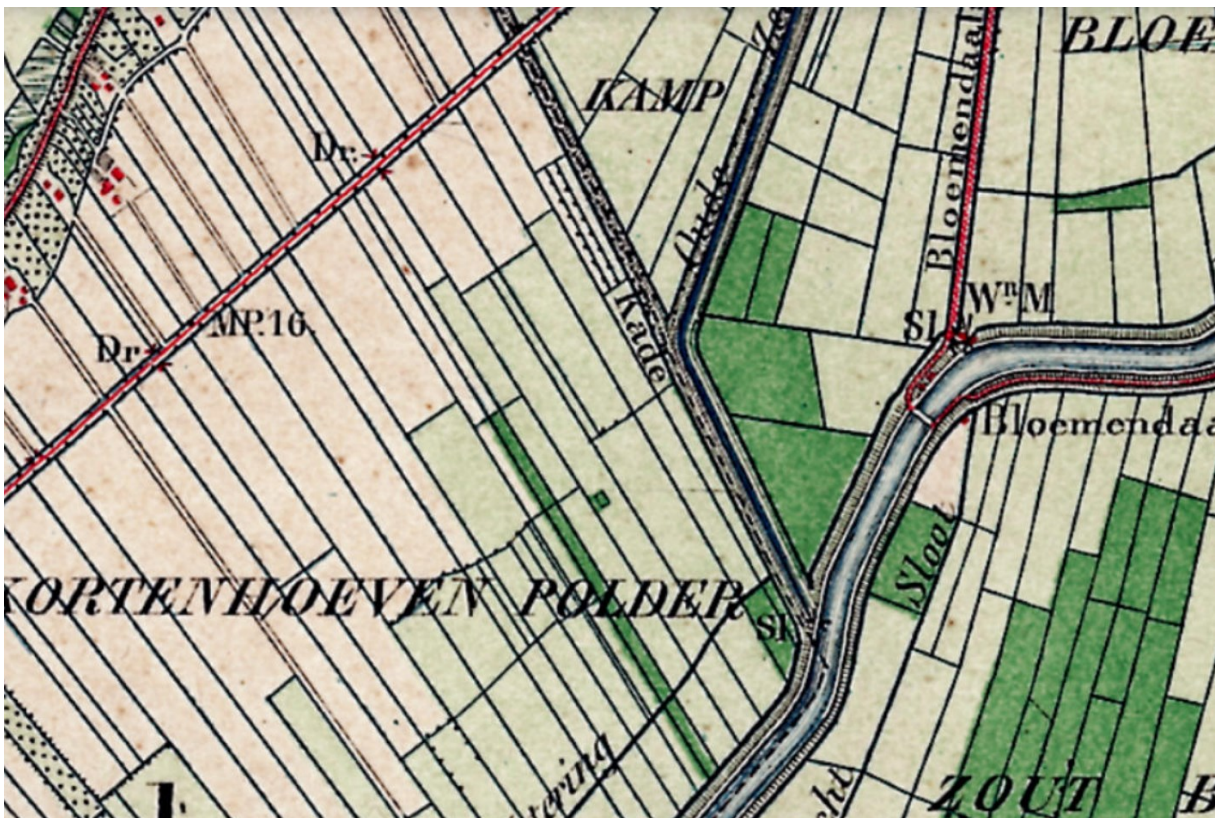

Leggerkaart van het waterschap Rivierenland

Historie en huidig grondgebruik

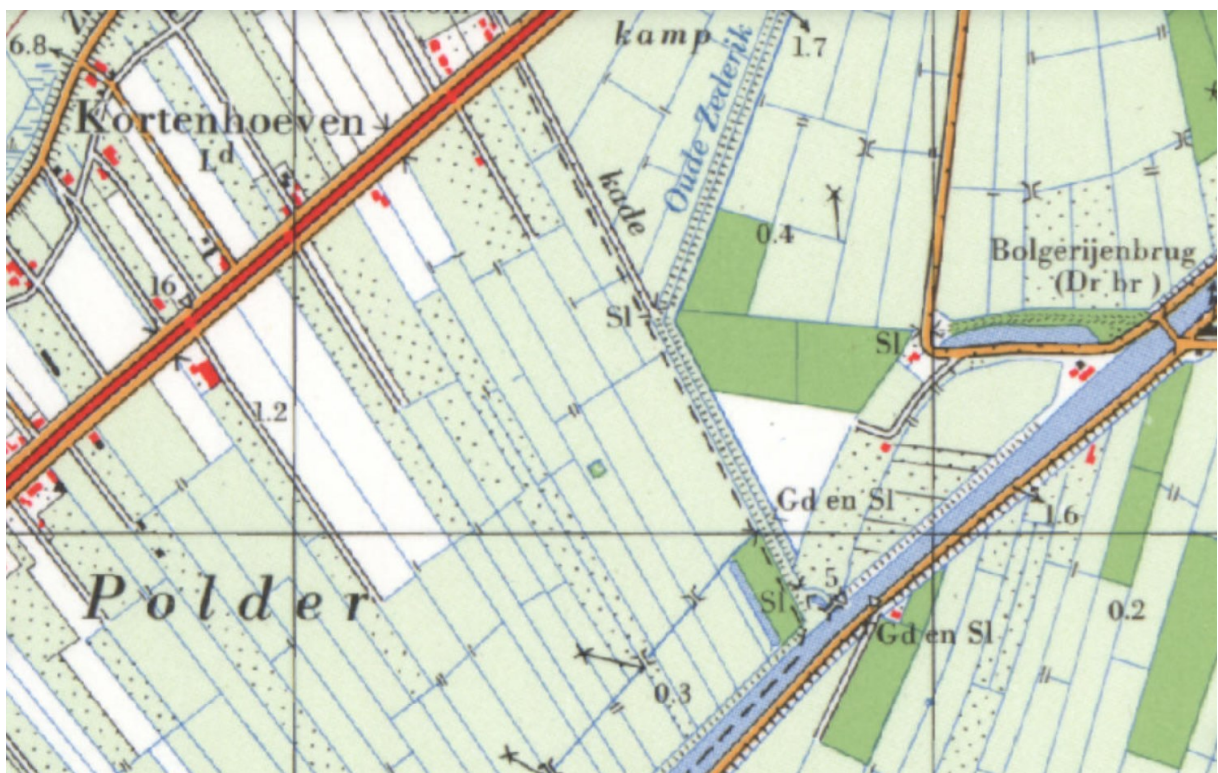
Circa 1860

Circa 1890

Circa 1950

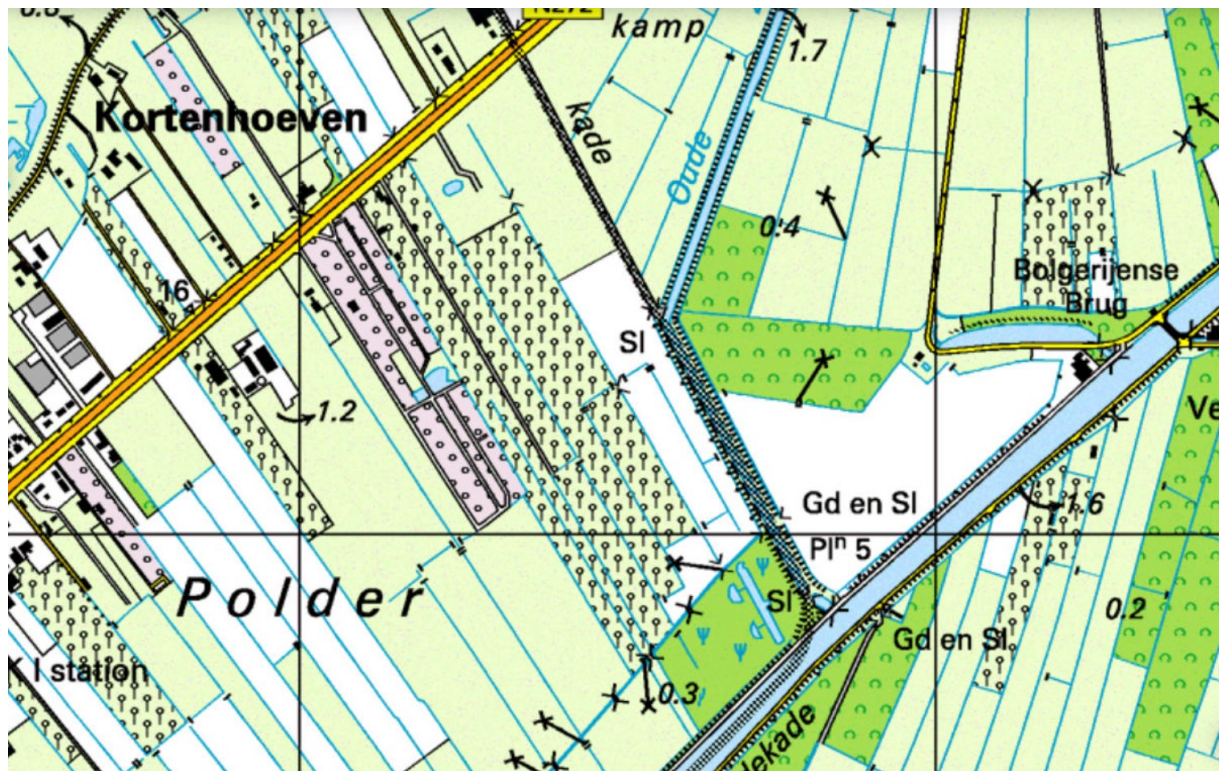
Circa 1980

2006

2009

Circa 2000

2023

De abiotische verschillen zien we ook terug in het historisch grondgebruik, met name langer geleden. In de 19^e eeuw bestond vrijwel het gehele terrein uit graslanden, alleen het hoogste kwart was akkerland. Later werden de akkers omgevormd naar fruitteelt. Met het verbeteren van de ontwatering zijn later ook in een groot deel van het lage deel laagstamboomgaarden geëxploiteerd geweest. Daarnaast zien we vanaf de jaren '80 bos ontstaan in het gebied achter de Kortenhoevensewetering.

In de omgeving is al heel lang bos aanwezig in de vorm van grienden, met name in de aangrenzende polders, maar ook in de Kortenhoevenpolder, waarin het terrein ligt. Eén perceel verder naar het ZW (50 m vanaf het terrein) is al tenminste vanaf 1860 een bos of griend. Rond 1980 is dit omgevormd naar laagstamboomgaard. Op het ZW perceel van het terrein zelf heeft tenminste vanaf 1870 een klein vierkant bosje gelegen, waarschijnlijk een zogenaamd pestbosje, waar zieke koeien begraven werden. Ook dit bosje is rond 1980 verdwenen.

Circa 1990 is het gehele terrein geheel gehercultiveerd, waarna er een grote laagstamboomgaard is aangelegd. Circa 2005 is de woning nabij de Rijksweg gebouwd. Rond die tijd is de achterste helft van de boomgaard weer teruggebracht naar grasland. De rest van het terrein ligt dan grotendeels braak en er is een perceel dat is beplant in vakken met allerlei verschillende soorten (gecultiveerde) beplanting. Dit perceel is nog steeds aanwezig. In 2008 zijn de poelen gegraven er ontstaat er meer beplanting in het ZO deel van het terrein. Daarna is er weinig meer veranderd, afgezien van het groeien van de beplanting. In tabel xx is per perceel aangegeven wat het huidige gebruik is.

Flora en fauna

In het terrein zijn in 1978 een aantal vegetatieopnamen gemaakt en in 2020 is het door de provincie Utrecht geïnventariseerd als onderdeel van de provinciedekkende flora en fauna inventarisatie in het landelijk gebied. Er zijn geen bijzondere plantensoorten aangetroffen. De meeste soorten zijn gevonden in en langs de sloten en indiceren een voormalig milieu van dotterbloemhooilanden, zoals gevleugeld hertshooi.

Aan dieren zijn in het terrein onder andere waargenomen: ree, buizerd, grote bonte specht, ijsvogel, purperreiger, kleine watersalamander, kleine vuurvliinder, variabele waterjuffer en vroege glazenmaker. Behalve de purperreiger, die het terrein blijkbaar soms gebruikt om voedsel te zoeken, zijn dit algemene soorten. Een aantal is gebonden aan water.

In de omgeving (kilometerhokken 132-442 en 132-441) komen ook de heikikker (tot 2020, Kortenhoevenpolder op 700 m van het terrein), kamsalamander (1990, kilometerhok 132-442) en rugstreeppad (2021, aan de overkant van het Merwedekanaal) voor. De plantensoorten in de omgeving zijn zowel indicierend voor dotterbloemhooilanden als voor glanshaverhooilanden.

Ontwerp

Zoals vermeld in de inleiding kiest de eigenaar voor de ontwikkeling van een natuurterrein in plaats van agrarisch gebruik. Feitelijk is dit op een deel van het terrein al vanaf circa 2005 gaande. De bedoeling is dat het overgrote deel wordt ontwikkeld als bos. Dit bos gaat aansluiten op het bos dat enige tijd geleden aan de overkant van de Kortenhoevensewetering is aangelegd. Bosaanleg wordt nu door de overheid gestimuleerd, onder andere in het kader van natuurherstel en mitigatie van klimaatverandering. Bos past in historisch perspectief goed in dit landschap en de abiotische omstandigheden zijn uitermate geschikt. Het nieuwe bos zal in ecologisch opzicht de geïsoleerde bossen aan de overkant van de Oude Zederik en het Merwedekanaal met elkaar verbinden tot één geheel. Het bostype dat op deze plek het meest thuishoort is Haagbeuken- en essenbos.

Beschrijving beheertype Haagbeuken- en essenbos in de Index Natuurbeheer

Haagbeuken- en essenbos wordt gedomineerd door diverse boomsoorten zoals haagbeuk, gewone es, esdoorn en gladde iep. Het betreft rijke bossen op klei- of leemgrond en/of op bodems waar aanrijking plaatsvindt met basen door periodiek hoge grondwaterstanden buiten de invloed van beek of rivier. Vegetatiekundig behoren de bossen tot het Haagbeukenverbond, Iepenrijke Eiken-Essenverbond en Verbond van Els en Es. De bijbehorende struwelen maken ook onderdeel uit van dit type. Het bostype is vaak rijk in structuur en kent een opvallende voorjaarsflora. Haagbeuken- en essenbos komt op verschillende bodemtypen voor met een basisch en vochtig tot vrij nat karakter.

Het meeste bos wat tot het beheertype behoort is aangeplant. Ook aangeplante wilgen- en populierenbossen in polders behoren hiertoe. De culturele oorsprong verraadt zich bijvoorbeeld door sporen van voormalig hakhoutbeheer of aanplant in rijen. Haagbeuken- en essenbos omvat bijvoorbeeld de aangeplante bossen op kleibodems zoals in Flevoland, eiken-haagbeukenbossen op lemige zandgrond in (voornamelijk) het oosten van Nederland en de hellingbossen op lemige/kleiige kalkhellingen in Zuid-Limburg.

Een rijke voorjaarsflora is kenmerkend in de eiken-haagbeukenbossen en hellingbossen met soorten als daslook, speenkruid en grote muur. Open plekken worden vaak gedomineerd door ruigtekruiden. In struwelen zijn vlier en doornstruiken aanwezig, bij begrazing ontwikkelen zich ook grazige vegetaties.

Vanwege de essentaksterfte is het op dit moment niet zinvol om de es aan te planten. Er zijn echter voldoende passende vervangende soorten. Op termijn zal de es zich via natuurlijke verjonging in het bos kunnen vestigen mits hij geen last meer heeft van de essentaksterfte.

Drie percelen blijven buiten de omvorming:

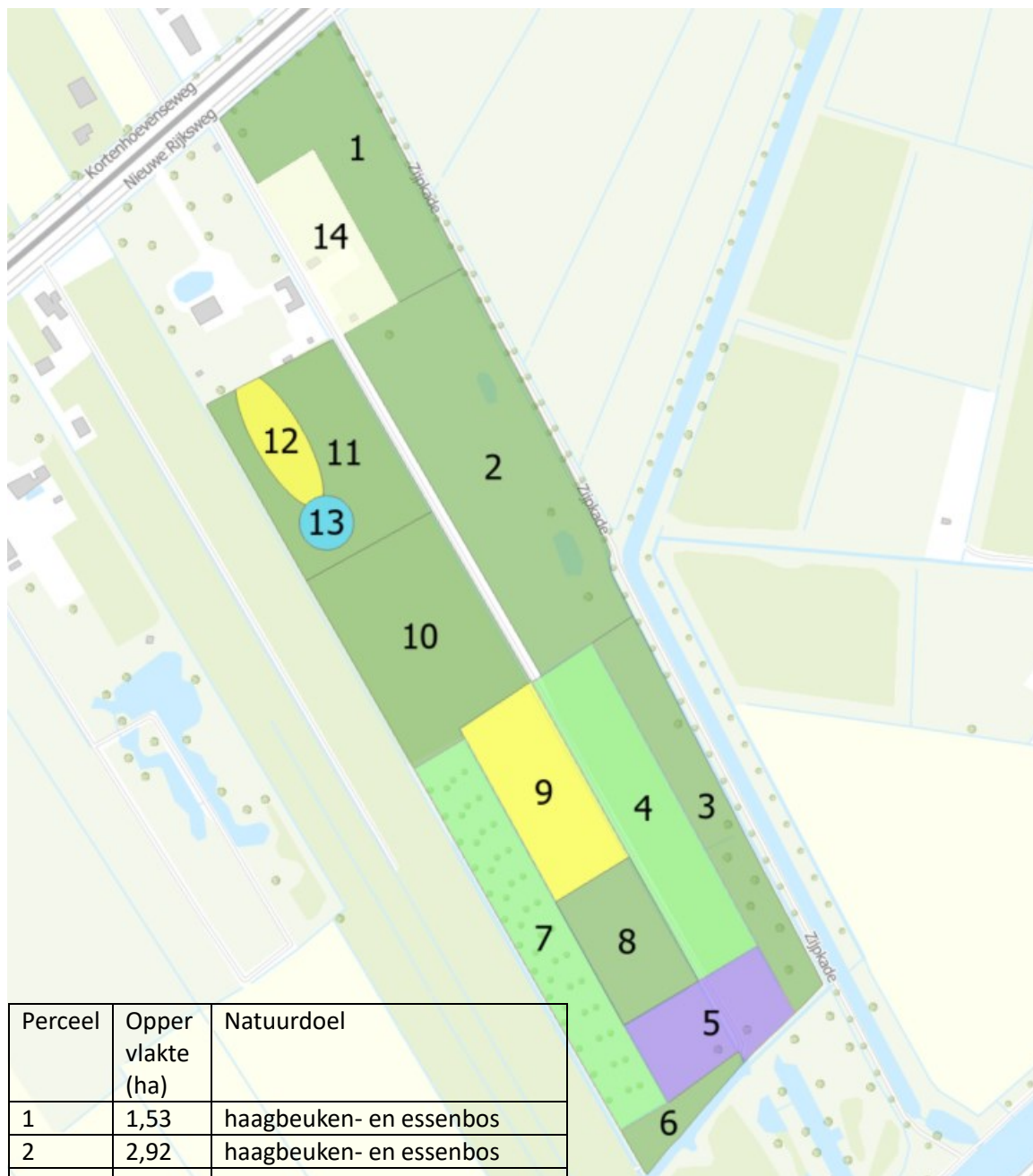
1. Perceel 4 dat rond 2005 in vakken is beplant met allerlei soorten gecultiveerde bomen en struiken. Dit perceel komt niet in aanmerking voor subsidie functieverandering. Het blijft zoals het is, afgezien van beheermaatregelen.
2. Perceel 7 aan de ZW rand dat vanaf circa 2008 tot heden is beplant met bomenrijen van diverse soorten en cultivars. De eigenaar kiest er voor dit zo te laten en niet om te vormen naar bos.
3. Perceel 14 nabij de woning. De eigenaar wil dit perceel beschikbaar houden voor agrarisch of ander gebruik.

Het ontwerp en de uitvoering worden gebaseerd op de volgende uitgangspunten en keuzes:

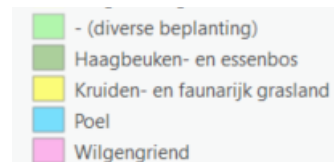
1. De historische verkavelingslijnen blijven zichtbaar.
2. Er wordt natuurlijk bos ontwikkeld, passend bij het gebied. Er wordt alleen autochtoon en streekeigen plantsoen gebruikt. Het sortiment varieert naar gelang de verschillen in bodem- en watercondities binnen het terrein. Ten behoeve van de afwisseling wordt ook voor elk perceel

een iets ander sortiment gekozen. Langs de randen worden struiksoorten aangeplant zodat geleidelijke en bloeiende bosranden ontstaan.

3. Midden in het nieuwe bosterrein wordt een perceel (9) open gehouden en ontwikkeld tot kruiden- en faunarijk natuurgrasland. Dit perceel verhoogt de ecologische en landschappelijke waarde van het geheel, onder andere voor soorten van bosranden, zoals ree, oranjetip, heikikker.
4. In het perceel nabij de woning wordt een zichtlijn open gehouden (12), met aan het eind een poel (13). Het landgoedkarakter wordt geaccentueerd door aan weerszijden van de zichtweide twee rode beuken in de bosrand aan te planten.
5. Het slotenpatroon blijft gehandhaafd, maar het onderhoud van de sloten wordt geëxtensieerd. Er komt een (in de winter) hoger en natuurlijk fluctuerend waterpeil, dus in de winter hoger dan in de zomer.

Perceel	Oppervlakte (ha)	Natuurdoel
1	1,53	haagbeuken- en essenbos
2	2,92	haagbeuken- en essenbos
3	1,06	haagbeuken- en essenbos
4	1,44	-
5	0,78	wilgengriend
6	0,25	haagbeuken- en essenbos
7	1,40	-
8	0,72	haagbeuken- en essenbos
9	1,01	kruiden- en faunarijk grasland
10	1,76	haagbeuken- en essenbos
11	1,22	haagbeuken- en essenbos
12	0,33	kruiden- en faunarijk grasland
13	0,14	poel en klein historisch water
14	0,67	-

N14.03 Haagbeuken- en essenbos

Percelen 1, 2, 10 en 11: Relatief droog bos op kalkhoudende lichte klei. Hier kunnen beuk, haagbeuk, zomereik, esdoorn, fladderiep, zoete kers en winterlinde als hoofdboomsoort gebruikt worden. De randen bestaan met name uit eenstijlige meidoorn, wegedoorn, hondsroos, kardinaalsmuts en gelderse roos.

Percelen 3, 6 en 8: Relatief nat bos op kalkloze zware klei. Hier kunnen zomereik, zomerlinde, zwarte els, zachte berk, schietwilg en zwarte populier als hoofdboomsoort gebruikt worden. De randen bestaan met name uit diverse soorten struikwilg, inlandse vogelkers, eenstijlige meidoorn, gewone vlier en lijsterbes.

Voor de sortimentslijst per perceel zie separate bijlage.

Het bosplantsoen wordt aangeplant in een plantverband van hooguit 2 x 2 m, niet dichter. Uitval van minder dan 25% (mits redelijk gelijkmatig) wordt niet ingeboet. Zo ontstaat een meer gevarieerd bos met dichte en meer open plekken. Verspreid in het perceel kunnen bij aanvang enkele grotere bomen worden aangeplant om sneller resultaat te zien en afwisseling in boomhoogte te krijgen.

Langs paden en sloten wordt 5 m niet ingeplant. Deze ruimte zal geleidelijk worden opgevuld door uitgroeiende struiken in de randen. Alle bosranden bestaan uit drie rijen struikvormers. In de boskernen worden eveneens struikvormers geplant, met name schaduwverdragende soorten, met name eenstijlige meidoorn, hazelaar en inlandse vogelkers.

Voorbeeld dwarsprofiel bosperceel:

<sloot><beheerpad><overkookrand><struikenrand><boskern><struikenrand><overkookrand><beheerpad>
< >< >< 5 m >< 6 m >< 100 m >< 6 m >< 5 m >< >

Aantal rijen bosplantsoen:

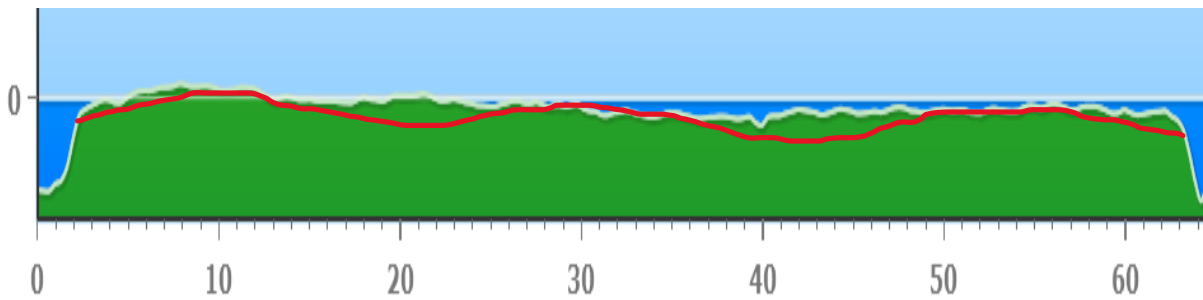
< >< >< >< 3 >< 50 >< 3 >< >< >

N17.05 Wilgengriend

Perceel 5: De cultuurhistorische component wordt gevormd door een wilgengriend, een fenomeen waar de Vijfherenlanden om bekend staat. Het bestaat uit verschillende wilgenrassen die dicht opeen worden aangeplant en waarvan de uitlopers hetzij jaarlijks, hetzij eens per drie jaar worden afgehakt, waarna de stoof opnieuw uitloopt.

N12.02 Kruiden- en faunairijk grasland

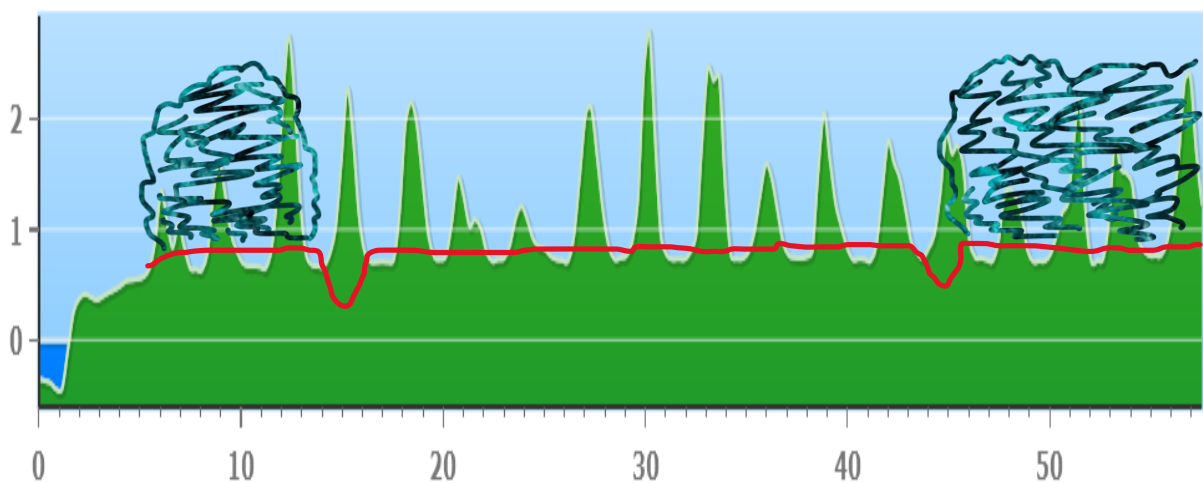
Perceel 9: Natuurgrasland (hooiland) dat ontwikkeld wordt tot bloemrijk grasland, aantrekkelijk voor insecten, amfibieën en vogels. Om hiervoor een goede uitgangssituatie te creëren worden de randen voorzien van schuine kanten en in het perceel twee laagtes aangebracht. In dwarsprofiel ziet dat er als volgt uit:

De randen worden over een breedte van 7 meter afgegraven van 0 tot 50 cm onder het huidige maaiveld, de twee laagtes in het midden zijn beide 14 m breed met het diepste punt eveneens 50 cm onder maaiveld. De vrijkomende grond wordt uitgespreid op perceel 10.

De afgegraven zones zijn voedselarm en vochtiger dan de rest van het perceel wat de soortenrijkdom van het geheel ten goede komt. Te verachten soorten: echte koekoeksbloem, moerasrolklaver, dotterbloem (inbrengen vanuit nabijgelegen populaties), icarusblauwtje, bruin blauwtje, vroege glazenmaker, glassnijder, heikikker, etc.

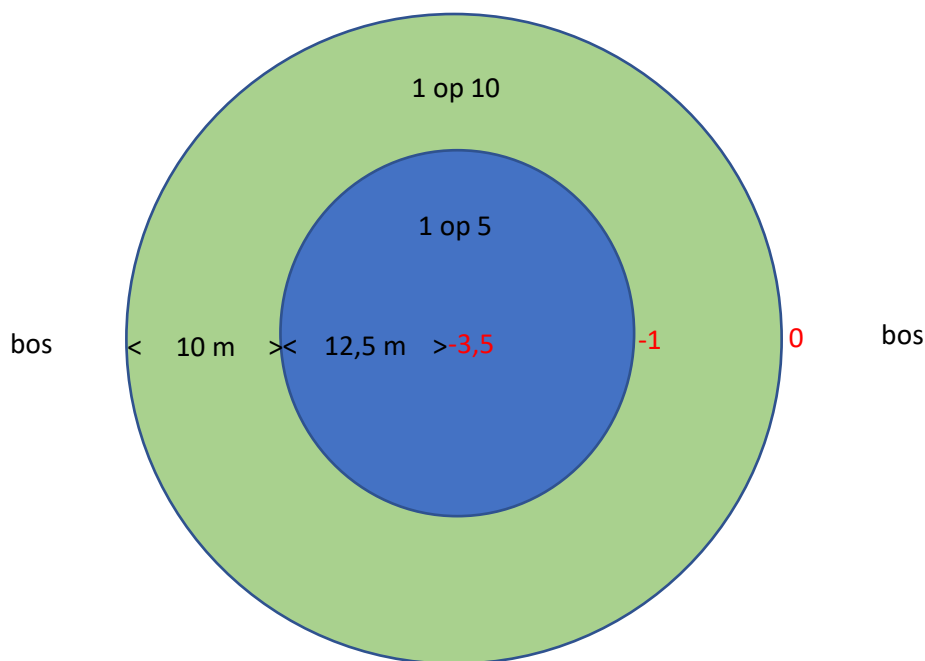
Perceel 12: Natuurgrasland (hooiland) dat ontwikkeld wordt tot bloemrijk grasland, aantrekkelijk voor insecten, amfibieën en vogels. Dit perceel is te smal om er laagtes in aan te brengen. Om de vorm op lange termijn goed te behouden wordt het perceel wel aan de zijkanten van een ondiep slootje voorzien. In dwarsprofiel ziet dat er als volgt uit:

Het huidige boomgaandreliëf wordt uitgevlakt en er wordt aan weerskanten van de zichtweide een slootje van circa 0,5 m diep gegraven. De slootjes worden aan de zuidzijde aangesloten op de poel. De slootjes zullen in de zomer droogvallen, maar kunnen in het voorjaar mogelijk als voortplantingsplaats dienen voor de heikikker.

L01.01 Poel en klein historisch water

Perceel 13: Poel. Als eindpunt van de zichtweide wordt een ronde poel aangelegd. De maaiveldhoogte op dit deel van het terrein is circa 0,5 mNAP. De doorsnede van de open ruimte is 45 meter. Vanaf de randen wordt eerst een schuin talud gegraven over een afstand van 10 m van 1 op 10. Daarna gaat het verder met een talud van 1 op 5 tot het midden. Het diepste punt komt dan op 3,5 m onder huidige maaiveld. Daardoor blijft er ook in de droogste perioden voldoende volume water. Een dergelijke vrij diepe poel is zeer geschikt als voortplantingsbiotoop voor de kamsalamander, die in de omgeving al voorkomt.

Waterhuishouding

Het terrein krijgt een eigen waterhuishouding door de plaatsing van een stuw aan het eind van de middensloot, waar deze in de Kortenhoefsewetering uitkomt. De stuw krijgt een vaste hoogte van - 0,2 mNAP. Dit betekent dat de laagste delen van het terrein in de winter net niet blank komen te staan. In de zomer zakt het water uit. In de hogere delen van het terrein zullen de sloten dan droogvallen. Er wordt geen water meer ingelaten. Deze waterhuishouding zal leiden tot veel schonere sloten met voedselarmere water en beter begroeide oevers.

De middensloot wordt regelmatig schoongehouden, bijvoorbeeld eens per twee jaar. Dit is nodig om het waterpeil te kunnen blijven sturen met behulp van de stuw. De overige sloten worden niet meer geschoond. Zij zullen geleidelijk dichtgroeien. Daardoor vertraagt de waterafvoer en wordt in het gehele terrein nog beter het water vastgehouden.

Paden

Langs de gehele oostelijke zijkant van het terrein ligt een openbaar wandelpad, de Zijpkade. Dit wandelpad komt uit op het pad langs het Merwedekanaal, ten Zuiden van het terrein. De toegevoegde waarde van openstelling van het terrein zelf voor recreanten is beperkt. Het terrein kan daarom beter als rustgebied voor dieren worden behandeld. Desgewenst kan het bos- en griendperceel aan de overkant van de Kortenhoefsewetering worden opengesteld.

Ten behoeve van het beheer blijven het middenpad en een beheerpad rondom langs de scheisloten gehandhaafd. Daarnaast wordt een wandelroute gerealiseerd voor de bewoners door de nieuwe bossen. De overige nu nog aanwezige paden worden opgeheven.

Rood: beheerpad

Groen: wandelpad

Beheer

Bossen: de bossen vragen nauwelijks beheer. Bij de aanplant worden meer boompjes geplant dan er uiteindelijk kunnen groeien bij volwassenheid. Dit dunt zichzelf uit, de sterkste exemplaren zullen overblijven. Door aan de randen struiken te planten, en ook schaduwverdragende struiken binnen in het bos te planten, zal er geen bos ontstaan waar je volledig doorheen kijkt. Door aan de randen voldoende ruimte tot aan paden en sloten niet te beplanten kunnen de struiken aan de randen die ruimte geleidelijk aan opvullen zonder gesnoeid te hoeven worden. Waar er op termijn toch moet worden gezaagd of gesnoeid blijft het hout in het bos liggen ten behoeve van de biodiversiteit.

Graslanden: niet bemesten, niet beweiden, twee maal per jaar maaien en het maaisel afvoeren. De eerste maaibeurt eind mei, de tweede in september. Als op termijn de zode op de afgeplagde stroken dicht genoeg is en zich een bloemrijke vegetatie heeft ontwikkeld kan daar de eerste maaibeurt plaatselijk worden overgeslagen.

Poel: de open ruimte wordt tot in het water 2 x per jaar gemaaid en het maaisel afgevoerd. Dit beheer bevordert een soortenrijke natte graslandvegetatie boven het waterniveau, verhindert de opkomst van riet, borgt daarmee het uitzicht op de poel vanuit de woning en borgt eveneens de groei van waterplanten waarop kamsalamanders hun eieren kunnen afzetten.

Maatregelen

Om dit plan tot uitvoering te brengen zijn achtereenvolgens de volgende maatregelen nodig:

- Verdere voorbereiding voor de subsidie- en vergunningsaanvraag:
 - Maken lijst met aantal te planten soorten per perceel
 - Maken kostenraming voor uitvoering gehele plan
- Onderzoek, subsidie en vergunningen:
 - Aanvragen SKNL subsidie bij de provincie
 - Uitvoeren oriënterend archeologisch onderzoek
 - Uitvoeren quick scan flora en fauna
 - Aanvragen (bestemmingsplanwijziging en) omgevingsvergunning bij de gemeente
 - Aanvragen vergunning waterschap
- Aanbesteding en uitvoering
 - Eventueel opstellen bestek
 - Aanbesteding
 - Terreinvoorbereiding
 - Graafwerk en verwerken vrijkomende grond
 - Plaatsen stuw, materiaal en arbeid
 - Aanplant bomen en bosplantsoen, materiaal en arbeid
 - Toezicht, directievoering, etc.
- Afronding
 - Beheer na inrichting
 - Afhandelen subsidie en projectadministratie